

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **Mikulovská rozvojová s. r. o.**, se sídlem Náměstí 158/1, Mikulov, zastoupené Mgr. Antonínem Strouhalem, advokátem, se sídlem Dvořákova 4, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 27. 9. 2012, č. j. 13987/12-1302-708158, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 10. 10. 2014, č. j. 30 Af 122/2012 - 97, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Finanční úřad v Mikulově rozhodnutím ze dne 20. 6. 2011, č. j. 38573/11/300970708346, žalobkyni doměřil daňovou povinnost na dani z přidané hodnoty za červenec roku 2009 ve výši 32 604 Kč a současně ji vyrozuměl o výši penále v částce 6520 Kč. Finanční ředitelství v Brně k odvolání žalobkyně rozhodnutím ze dne 27. 9. 2012, č. j. 13987/12-1302-708158 (dále jen „napadené rozhodnutí“), dodatečně vyměřenou daň snížilo na 31 283 Kč a penále na 6257 Kč. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 10. 10. 2014, č. j. 30 Af 122/2012 - 97 (dále jen „napadený rozsudek“).

[2] Proti napadenému rozsudku podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost, které navrhla přiznat odkladný účinek. Uvedla, že jí byly finančními úřady z důvodů projednávaných v tomto řízení doměřeny daňové povinnosti v celkové výši 1 288 399 Kč. Stěžovatelka však nemá k dispozici finanční částku v této výši a v případě vymáhání těchto částek by v důsledku platební neschopnosti došlo ke stavu úpadku či likvidaci stěžovatelky, čímž by řízení o přezkum správnosti postupu finančních úřadů fakticky pozbylo smyslu a nebyl by tak naplněn jeho účel. Nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by tak došlo k nenahraditelné újmě spočívající v zániku stěžovatelky. K prokázání této skutečnosti stěžovatelka doručila Nejvyššímu správnímu

soudu výpis ze svého bankovního účtu ke dni 26. 11. 2014 a vyplněné daňové přiznání za rok 2013.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že z dokladů předložených stěžovatelkou nelze dovodit konkrétní poměr mezi stávající hodnotou jejího majetku a dluhem vzniklým na daňové povinnosti, což je ve vztahu k prokázání existence hrozby nepoměrně větší újmy stěžovatele v důsledku výkonu napadeného rozhodnutí zásadní. Přiznáním odkladného účinku by také mohla nastat situace, jež by byla v rozporu s veřejným zájmem (konkrétně zájmem státu a společnosti na zajištění úhrady daňové povinnosti), neboť by jím byla ohrožena úhrada dlužné daně v budoucnu. Žalovaný konstatoval, že doklady předložené stěžovatelkou se vztahují pouze k mimořádně omezenému období jejího hospodaření, a proto neposkytují úplný obraz o její majetkové a finanční situaci. S ohledem na tyto okolnosti žalovaný návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nepovažoval za opodstatněný a nesouhlasil, aby byl kasační stížnosti odkladný účinek přiznán.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována atd.). Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze v něm předjímat rozhodnutí o věci samé (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 7. 2011, sp. zn. II. ÚS 1506/11, dostupné z <http://nalus.usoud.cz>). Účelem institutu odkladného účinku je totiž (obdobně jako u předběžného opatření) dočasně upravit právní postavení účastníků řízení. U pravomocných rozhodnutí orgánů veřejné moci (ať už se jedná o rozhodnutí správního orgánu nebo soudu) platí presumpce správnosti, a nic by tedy zpravidla nemělo stát v cestě jejich výkonu či faktickému naplňování.

[5] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění výše uvedených zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproportionálnost újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl

pokračování

zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[6] Nejvyšší správní soud tedy nejprve hodnotil, zda následky napadeného rozhodnutí (resp. jeho výkonu) mohou pro stěžovatelku znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatelka svá tvrzení o nepoměrně větší újmě staví na hypotéze, že pokud by byla nucena dlužné částky daně z přidané hodnoty uhradit, mohlo by v důsledku platební neschopnosti dojít k její likvidaci. Nejvyšší správní soud může v tomto řízení rozhodnout pouze o účinku napadeného rozhodnutí (nikoli o stěžovatelkou tvrzené daňové povinnosti v celkové výši 1 288 399 Kč), jež stěžovatelce stanovilo povinnost zaplatit částku 31 283 Kč jako doměřenou daň z přidané hodnoty a částku 6257 Kč jako penále, celkem tedy 37 540 Kč. Z předloženého výpisu bankovního účtu stěžovatelky je zřejmé, že konečný zůstatek na tomto účtu ke dni 26. 11. 2014 činil 178 732,94 Kč, což několikanásobně převyšuje částku, kterou by stěžovatelka musela v důsledku výkonu napadeného rozhodnutí zaplatit. Lze také dodat, že výše dispozitivních finančních prostředků na bankovním účtu není jediným ani objektivním ukazatelem solventnosti subjektu. Stěžovatelka však netvrdila ve vztahu k prokázání závažnosti hrozící újmy žádné skutečnosti o svém ostatním majetku, jenž by se dal zpeněžit a použít na úhradu daňové povinnosti, respektive neuvedla ani, že žádný takový majetek nemá (přitom lze rozumně předpokládat, že určitý majetek ke své činnosti používá, ostatně v přiloženém daňovém přiznání vykazuje odpisy hmotného a nehmotného majetku). Její tvrzení tak působí neúplně a nevěrohodně. Nejvyšší správní soud tak má za to, že výkonem napadeného rozhodnutí nemůže dojít k platební neschopnosti stěžovatelky a v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti popisovaná hrozba stavu úpadku či likvidace stěžovatelky není reálná. Stěžovatelka tedy neprokázala, že by jí následky napadeného rozhodnutí či napadeného rozsudku přivodily nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Za této situace již není třeba posuzovat otázky rozporu přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2014

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu